

Adhurimi Eukaristik

Zoja e Papërlyeme

**“Të falem, o Hirplote,
Zoti asht me ty!
Vërtetë,
ska gja të pamujtun për Zotin!**

*Famullia
Katedralja e shën Palit*

**NË EMËN TË ATIT E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT.
AMEN.**

Vëllazën e motra jena të bashkuem të gjithë në gjuj për me adhurue Zotin tonë Jezu Krishtin e ndërsa adhurojmë Krijuesin, në të njajtën kohë dona me nderue edhe krijesën ma të mrekullueshme që ka dalë prej duarve të Tija, Marinë, Zojën e Bekueme, Nanën e Zotit tonë e Nanën e Kishës.

Ati e ka krijuë dhe e ka dashtë Marinë për Shëlbimin e krejt njerëzimit, sepse ka dashtë që Shëlbuesi i jonë të ishte “Biri i njeriut”; për këtë arsye edhe i kushtohet Marisë, në krejt kuptimin e domethanies, fjala e Zotit kundër tunduesit: «*Unë do të ve armiqësi mes teje dhe gruas, mes pasardhësve të tu e pasardhësve të saj: dhe ajo ka me ta shtypë kokën*». Zoja e Bekueme shihet dhe asht «Eva e re, nana e të gjithë të gjallëve». Maria pranon në vetvete Krishtin, Adamin e ri, dhe duke u nisë prej kësaj gjaje, Maria asht ajo e cila na ndihmon për me pa dhe me rrespektue vendin e grues në shëlbimin e njerëzimit. Zoja e Bekueme asht ajo që i jep vlerë detyrës së virgjnës, detyrës së nuses, detyrës së nanës, detyrës së vejushës, në shoqni, në Kishë dhe në botë; Maria asht mbrojtësja e dinjitet të grues kundër tentativës së botës që kërkon të tjetërsojë rolin e saj.

Aleluia, aleluia.

“Të falem, o Hirplote, Zoti asht me ty. Je ma e bekueme se të gjitha gratë.”

Aleluia, aleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Lukës: (Lk 1,26-38)

Në të gjashtin muaj, Hyji e dërgoi Engjëllin Gabriel në një qytet të Galilesë, që quhet Nazaret, te një virgjër, që ishte e fejuar për një njeri, që quhej Jozef, prej fisit të Davidit. Virgjëra quhej Mari.

Engjëlli hyri tek ajo dhe i tha: “Të falem, o Hirplote! Zoti me ty!”

Kjo fjalë e shqetësoi Marinë dhe zuri të mendojë: ç’do të thotë kjo përshëndetje.

Por engjëlli i tha: “Mos ki frikë, o Mari, sepse ke gjetur hir para Hyjit!

Ja, do të mbetesh shtatzënë e do të qitësh në dritë një djalë e ngjitja emrin Jezus. Ky do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Hyjit tejet të lartë. Zoti Hyj do t’ia japë fronin e Davidit, atit të tij. Ai do të mbretërojë përgjithmonë mbi shtëpinë e Jakobit dhe mbretëria e tij s’do të ketë mbarim.”

Atëherë Maria i tha engjëllit: “Si do të mund të ngjajë kjo, ndërsa unë jam virgjër?”

Engjëlli i përgjigji: “Shpirti Shenjt do të zbresë në ty e fuqia e Hyjit të Tejetnaltë do të mbulojë me hijen e vet; prandaj ky Fëmijë do të jetë i shenjtë Biri i Hyjit. Dhe ja, Elizabeta, kushërira jote, edhe ajo, në pleqërinë e saj, pret t’i lindë djali. Ajo që mbahet beronjë, është në të gjashtin muaj. Vërtet, s’ka gjë të pamundshme për Hyjin!”

Atëherë Maria tha: “Unë jam shërbëtorja e Zotit: Më ndodhtë siç the ti!”

Atëherë engjëlli u largua prej pranisë së saj.

Fjala e Zotit.

Heshtje meditimi...

Festa e Zojës së Papërlyeme dhe misteri që ajo ndryn mbrenda asht tema qendrore e Kohës së Ardhjes, Kohë e cila na përgatitë për me rijetue Misterin e Shëlbimit tonë. Mishnimi i Fjalës së Zotit, gëzimi që pararendësi i tij ka në krahnorin e nanës së vet; Kanga e Zojës; “Lavdia” që këndojnë engjëjt; gëzimi që provojnë barijtë; drita që ju prin dijetarëve; ngushëllimi që marrin në tempull Siemoni dhe Ana si dhe Dëftimi i Zotit në ujnat e lumit Jordan, janë të gjitha shejnja që u paraprijnë kohnave të reja që priten për me ardhë. Në këtë adhurim të kësaj feste të Zojës së Papërlyeme, na dona me u gëzue për forcën e madhe të Atit, forcë e cila e ka ruejtë të paprekun Virjinën Mari prej mëkatit origjinal të Adamit dhe Evës: Në Eukaristi na kremtojmë të njatin Mister të Shëlbimit, dhe e shohim Marinë si personin e parë që i ka gëzue frytet e këtij Shëlbimi, por në të njajtën kohë na gëzohena sepse prej sajë, pavarësisht dobësisë sonë, na munden me marrë pjesë në këtë Mister dhe me i gëzue frytet e Shëlbimit që Biri i saj i ka sigurue për ne. Zoja e Bekueme, mbas Jezusit, asht kryevepra e krijimit, asht ajo e cila në mënyrë të përkryeme pasqyron dhe mban në vetvete gjurmën dhe shejën e mrekullueshme të Krijuesit.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 97:

**Këndoni Zotit një këngë të re,
sepse bëri vepra të mrekullueshme!
Ngadhënjeu me fuqi të së djathtës së vet,
me fuqi të krahut të vet të shenjtë.**

**Zoti e dëftoi shpëtimin e vet,
përpara paganëve e zbuloi drejtësinë e vet.
I ra ndër mend dashuria dhe besnikëria e vet
kundrejt shtëpisë së Izraelit.**

**Të gjitha skajet e botës e panë
shëlbimin e Hyjit tonë.
Mbarë toka le t'i brohorisë Zotit,
le të gëzojë, të duartrokasë e të këndojë.**

**Këndoni Zotit me harpë,
me tinguj veglash muzikore,
me trumbetë e me zë të pipëzës së bririt,
brohoritni para fytyrës së Zotit, Mbret!**

**Le të buçasë deti me ç'ka në të,
rruzulli me banuesit e tij;
lumenjtë le të duartrokasin
e malet le të gërthasin me hare,
para Zotit që po vjen për të gjykuar dheun.**

**Ai do ta gjykojë botën me drejtësi
e popujt me maturi.**

Heshtje meditimi dhe kangë...

Figura e Zojës së Bekueme asht shëmbëllesha e përsosun e thirrjes që na kena si besimtarë. Në misterin e Zojës bahet e dukshme ajo çka Zoti dëshiron për me ba në historinë e çdo njeriut për me e çlirue prej mëkatit.

Në Shkrimin Shejt përshkruhet krejtë historia e rrugës që njeriu ka ba me mëkatin. Njeriu jeton në pushtetin e mëkatit dhe të keqes. Asht pra një situatë historike e mëkatit. Tregimi i Zanafillës në Bibël na jep në një farë mënyrë një shpjegim të kësaj shtate. Njeriu refuzon të futet në projektin e Hyjt. Njeriu don me realizue një projekt të vetin.

Por, andrra që njeriu ka, shumë shpejt rezulton se asht një falimentim i njeriut, dhe prej kësaj eksperiencë të parë del përfundimisht i zhgënjem. Njeriu pas mëkatit origjinal e gjen vetveten të plagosun dhe pa pika referimit për jetën e tij morale. Me mëkatin njeriu prishë harmoninë e tij me Hyjin, duke e pa tashma Hyjin si armik dhe si dikend që i kërkon llogari.

Frika asht pasoja e parë e këtij raporti të gabuem. Kjo frikë i lind njeriut prej ndjenjës së fajit që ka në vetvete, dhe faturën don me ja lanë në dorë ose Hyjit vetë ose të afërmit të tij:

«Fajin e ka gruaja që ti vetë ma ke dhanë në krah», dhe gruaja thotë... «gjarpni më ka rrejtë».

Përfundimi i kësaj historie asht prishja e harmonisë mes njerëzve.

Pas prishjes së raportit me Hyjin, tregimi biblik ven në dukje dy gjana:

E para: problemet dhe tensionet në çift mes burrit dhe gruas. Dashnia shndërrohet në një instinkt pushtues: «Burri do të të zotnojë». Folja në hebraisht që përdoret asht e njajta që përdoret për pushtuesin e egër. Kur Zoti i krijoi, i krijoi për dialog dhe bashkësi të përsosun, ndërsa tash kjo shndërrohet në tendencë pushtimit dhe agresivitet.

E dyta: tensionet dhe acarimet në botën e punës dhe të punëtorëve. Puna në vetvete e humbë motivin e vërtetë njerëzor, d.m.th. vullnetin për të ndërtue një jetë me të vërtetë njerëzore dhe shndërrohet në lodhje, konflikt interesit, konkurrencë e pamëshirshme, luftë klasash (sikurse del kuartë ne episodin e Kainit dhe të Abelit).

Këto elementa na ndihmojnë për me e kuptue ma mirë mëkatit origjinal: pra një e keqe e cila na infekton edhe thjeshtë për faktin se jetojmë në një botë e cila asht e ndotun prej mëkatit të njeriut. Bahet fjalë për një gjendje prej të cilës njeriu e ka shumë të vështirë që të çlirohet. Asnjë filozofi dhe asnjë ideologji nuk e ka forcën për me i shkatërrue rrajët e kësaj të keqeje.

I vetmi që mundet me na çlirue prej kësaj gjendje asht Hyji nëpërmjet planit të tij, të cilin don me e realizue duke hy në botë nëpërmjet trupit të Zojës së Bekueme.

Në Zojën e Bekueme na kena shejën e dukshme të jetës së re që na e ofron Hiri i Zotit, atëherë kur ja besojmë planin e jetës sonë fjalës së Zotit. Maria asht sheja e parë dhe e dukshme e asaj çka Zoti dëshiron me realizue me secilin prej nesh.

Kur në këtë Festë përdorim fjalën “E Papërlyeme”, duem me thanë se Zoja e Bekueme nuk e ka njoftë eksperiencën e dhimbshme të mëkatit. Thojmë pra “E Papërlyeme” kur flasim gjithsesi për një dhuratë e cila i paraprin vullnetit të vetë Zojës, por që Zoja e Bekueme e pranon me dashni dhe besnikëri.

Në Zojën e Bekueme, dashnia që vjen prej Hyjit, zbulohet në mënyrë të plotë. Por dhe na të gjithë e kena në saj të Hirit Hyjnor të njajtin fat, por duhet që të imitojmë Zojën duke thanë:

«Qe, jam në dispozicion të Zotit, jam i gatshëm, jam e gatshme me ba çkado që Ai më kërkon».

Në këtë mënyrë mund të përmbushet shëlbimi që Hyji na ofron.

Atëherë, në kjoftë se ky asht mesazhi që na vjen dhe e kuptojmë kështu prej Zojës, dhe në kjoftë se Hyji shëlbimin e tij u'a ofron të gjithë njerëzve, do të jetë e natyrshme për ne kur jeta e jonë në këtë mënyrë të marrë kuptimin e vërtetë: gjestet tona, edhe ato gjestet në pamje të parë ma pak domethanëse, në kjoftë se hyjnë në sintoni me Fjalën e Zotit, do të jenë të mjaftueshëm për me ndërtue edhe një herë harmoninë mes njeriut dhe Zotit dhe harmoninë mes njeriut dhe njeriut.

Bukuria e jetës së Zojës na ndihmoftë me u dashurue me Zotin tonë dhe na e dhashtë hirin për me i ndejtë sa ma shumë besnikë planit të Tij.

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zoja e Bekuar,
o Nëna e hireve qiellore,
o Grua e bukur dhe Hirplote,
ne jemi në gjuhë para Birit tënd,
për të falënderuar Atin e Mirë,
dhe Shpirtin Shejtë shejtërues,
për hirit e pafundme që të kanë dhënë Ty,
dhe nëpërmjet teje,
i kanë derdhur
përmbi të gjithë ne bijtë e tu.
në të falënderojmë edhe ty, o Nënë,
për PO-në Shëlbuese që ja the Engjëllit,**

dhe e falënderojmë Atin për jetën tënde.

Nëpërmjet Teje, falënderojmë Atin

për misterin e bukurisë

që ka mbjellë mbi këtë tokë,

për misterin e bukurisë

që ka vënë në duart tona,

në mënyrë që zemra e jonë

të jetojë me nostalgjinë e qiellës.

Na e jep hirin ta shijojmë bukurinë e jetës,

bukuri të cilën duart tona shpeshherë e prishin,

por, o Nënë,

na e jep hirin ta kuptojmë se:

VETËM BUKURIA DO TA SHPËTOJË BOTËN!

Heshtje meditimi dhe kangë...

«Gëzohu, o Hirplote, Zoti asht me ty».

E xanun pa mëkatin origjinal për me pranue në krahnorin e saj Shëlbuesin, në Zojën e Bekueme shfaqet krejt dashnia e Atit për njerëzimin. Një dashni e cila nuk ka asnjë kusht, por që gjithsesi prej njeriut pret një përgjigje. Dhe përgjigja ma e mirë asht braktisja e plotë në krahët e Atit për me ecë të sigurt dejt Shëlbimit.

Pavarësisht se ishte e përzgjedhun qysh prej amshimit për me u ba Nana e Birit të Zotit, dhe pavarësisht faktit se ishte e lindun pa mëkatin origjinal të Adamit dhe Evës, gjithsesi Zojës së bekueme i kërkohet me kenë bashkëpunuese në Planin Shëlbues të Atit duke dhanë edhe ajo aprovimin e vet.

Sigurisht, vajza e vogël e Nazaretit ka gjetë hir para Zotit dhe fuqia e të Tejetnaltit Zot e kishte mbulue me hijen e vet,

por... në kjoftë se Maria nuk do të kishte besue se “*për Zotin nuk ka gjë të pamujtun*”, atëherë pa PO-në e saj historia e shëlbimit nuk do të kishte mujtë me fillue pikërisht në atë ditë dhe në atë person:

*«Qe, jam shërbëtorja e TenZot:
u baftë mbi mue sipas fjalës tande».*

Asht pikërisht kjo “PO” e pa asnjë kusht, ky dorëzim në vullnesën e Zotit, pavarësisht pakjartësive që kishte në vetvete, pavarësisht faktit se i asht dashtë me ju ra mohit andrrave të saja rinore duke sakrifikue jetën bashkëshortore me njeriun që e donte, pra janë tana këto gjendje shpirtnore të cilat paraprijnë PO-në e saj por dhe që vulosin besëlidhjen mes Krijuesit dhe krijesës, fillimin e Besëlidhjes së Re.

Po-ja e Zojës lind prej besimit të pathyeshëm që ajo ka në Zotin, i cili asnjëherë nuk e ka tradhtue popullin e vet.

Zoja e Bekueme e ndjen se pavarësisht dëshirave të saja, rruga që Zoti po i kërkon për me ndjekë, ashtë për të rruga e vetme, rruga e së vërtetës dhe e jetës.

Asht kjo rruga e vetme drejtë lumturisë, drejt atij shëlbimit të cilin aq shumë ishte duke e pritë njerëzimi, edhe pse e ndjen se gjatë kësaj rruge do të ketë shumë mundime dhe dhimbje, por prapëseprapë Maria e din se kjo asht e mira e vërtetë, sepse jo gjithmonë e mira që kërkojmë për me i ba vetes mund të përputhet me të mirën për të cilën të tjerët kanë nevojë.

Zoja e bekueme në këtë mënyrë e len në njanën anë jetën që kishte mendue dhe dëshirue për me ba dhe me pasë për vetveten e saj dhe e len vetveten me u udhëheqë prej Shpirti Shejt, dhe ky Shpirt ka me e drejtue aty ku Ati e kërkon për të mirën e njerëzimit.

Asht shumë e vështirë vëllazën e motra me e lëshue vullnesën tonë në dorën e vullnesës së Atit, duke ba që sikurse Maria,

vështirësitë e jetës me i kthye në kangë falënderimit për Hyjin.

Në këtë ditë na e kremtojmë me gëzimin dhe devocion Zojën e Papërlyeme, na që në Krishtin jena të përzgjedhun qysh përpara krijimit të botës, për me kenë të shejtë dhe të papërlyem përpara Zotit, të paracaktuem për me kenë bijtë e tij adoptiv, na jena pikërisht edhe të thirrun për me dhanë një përgjigje: A jena të gatshëm me ja thanë me zemër dhe jo thjesht me fjalë:

«O Zot, u baftë vullnesa e jote në jetën teme!».

O Zot Jezus, na e besojmë se Maria asht Nana e jote dhe në sajë të hirit që na ke dhanë e besojmë se asht edhe Nana e jonë, e si bij të kësaj Nane, na shpeshherë i kërkojmë Asaj që të ndërmjetësojn për ne duke na i dhanë huret për nevojat që i kena, por... e kena shumë të vështirë për me e ndjekë shembullin e saj, duke u ra mohit ndoshta edhe vetëm krejt pak disa të mirave tona personale për hatër të të mirave të të tjerëve, pikërisht për të kontribue sadopak në Shëlbimin e votës dhe në ndërtimin e Mbretnisë së Paqes, Mbretni për të cilën ke ardhë në botën tonë.

Gjithsesi, Nana e jote na e ka dftue rrugën e lumturisë së vërtetë, atëherë kur në dasmën e Kanës pati thanë: «*Bani gjithçka t'ju urdhnojnë*».

Heshtje meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**“Shpirti im e madhëron Zotin,
shpirti im me hare i brohoriti Hyjit,
Shëlbuesit tim,
sepse shikoi me pëlqim
mbi shërbëtoren e vet të përvujtë:
qe se, që tani të gjitha breznitë
do të më quajnë të lumtur,
sepse punë të mëdha bëri për mua
Hyji i gjithëpushtetshëm
i shenjtë është Emri i tij!
Mëshira e tij brezni më brezni
për ata që e druajnë.
E tregoi fuqinë e krahut të vet:
i hodhi poshtë qëllimet e krenarëve,
i rrëzoi princat prej froneve të tyre
e i lartësoi të përvujtët.
Me të mira i mbushi ata që s’kishin ç’të hanë
e të pasurit i nisi duarthatë.
I ndihmoi Izraelit, shërbëtorit të vet,
duke e sjellë në mend mëshirën
si ua pati premtuar etërve tanë
në të mirën e Abrahamit
e të pasardhësve të tij në amshim.”**

Heshtje meditimit dhe kangë...

Ati ynë...

O Hyj, Ati ynë, ti asnjëherë nuk na ke lanë në mëshirë të fatit tonë. Mosmirënjohja jonë asnjëherë nuk të ka shkurajue, pavarësisht dyshimeve që kena pasë dhe kena për ty, pavarësisht paragjykimeve që kena pasë dhe kena për SJELLJEN TANDE, mbasi vazhdojmë me mendue se fatin e ekzistencës tonë e kena na në dorën tonë, e ndërkohë që përditë e ma shumë ndeshena me pamjaftueshmërinë tonë. O Zot Jezus, Ati yt dhe Ati ynë, qysh prej momentin kur prindtt tonë të parë e bane mëkatin, qysh atëherë Ati yt dhe Ati ynë e ka paralajmërue ardhjen Tande përmbi këtë tokën tonë, duke të të sjellë në mesin tonë si Shëlbues, sepse vetëm ti mundesh me fitue përmbi anmikun e vjetër e të përjetshëm të njeriut. Pikërisht tue pasë parasysh mundimet tueja, vdekjen dhe ringjalljen tande, e në këtë mënyrë fitoren tande përmbi mëkatin, pikërisht për këtë arsye edhe e ka ruejt Marinë, Nanën tande, të paprekun prej mëkatit origjinal dhe prej çdo lloj mëkati tjetër, mëkat dhe mëkate që e kishin prekë dhe prishë Adamin dhe të gjithë pasardhësit e tij. O Zot Jezus, në fjalën e Engjëllit, na qysh sot rrijmë në pritje që të realizohet plani i bukur i dashnisë që na asht dhurue për t'u realizue nëpërmjet Marisë, Nanës tande dhe Nanës tonë. Zojës së bekueme të mbushin plot me hir, iu kërkue që të gëzohej për gjithçka që po ndodhte në jetën e saj. ne të gjithëve sot na e jep hirin që ta kuptojmë dhuratën e madhe që na ke ba nëpër Marinë dhe të gëzohena bashkë me të. Marisë, iu kërkue që të thotë një “PO” me besim të plotë në Hyjin dhe me zemër bujare; Na e jep edhe neve hirin që ta thona “PO”-në tonë me besimin e plotë dhe të patundin se për Zotin nuk ka kurrëgjatë pamujtun në jetën tonë. Na e dhuro, o Shpirti i Shejtë HIRIN E “PO”-së së sigurt, në mënyrë që jeta e jonë të jetë e ndezun dhe plot më shpirtin tand të dashnisë dhe të bekimit.

Heshtje meditive...

Të lutemi të gjithë bashkë: Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

Në sajë të hirit tënd

**le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;**

**të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë**

dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.

**Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrurit”**

**të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,**

**i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd**

dhe hapësira të denja

në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.

**Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:**

**bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

Heshkje e shkurtë dhe kanga e Sakramendit

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjaketand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbretnon në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nanë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.